

راهکارهای دکتر نجمه سادات مشهدی، مشاور خانواده و

آموزش حل اختلاف

در دعوی بین بچه‌ها تاجایی که می‌شود نباید دخالت کرد و اگر

دعوی بین بچه‌ها به‌خصوص وقتی که فرزندان ما جنسیت متفاوتی دارند، یکی از چالش‌هایی است که والدین با آن مواجه می‌شوند. خیلی وقت‌ها ما نمی‌دانیم چگونه باید دعوا و اختلاف بین فرزندانمان را مدیریت کنیم؛

مهدی نیک‌ضمیر

خبرنگار چار دیواری

به‌خصوص اوقاتی که کار به‌جای باریک می‌کشد و ممکن است بچه‌ها در طول نزاع‌شان به یکدیگر صدمه برسانند. یا لاقلاً ما می‌ترسیم که چنین اتفاقی بیفتد. به‌همین خاطر هم خیلی اوقات ما پدر و مادرها به‌شکل جدی در دعوی بین فرزندانمان دخالت می‌کنیم و طرف یکی از آنها را می‌گیریم. این درحالی است که طبق توصیه‌های دکتر نجمه سادات مشهدی بهتر است در دعوی بین بچه‌ها

رشد بچه‌ها در دعوا!

در دعوی میان بچه‌ها اولین نکته مدنظر این است که بچه‌ها در چه گروه سنی‌ای باشند! گاهی مواقع بچه‌ها در گروه سنی پایین هستند و نمی‌توانند مسائل را به‌درستی تشخیص دهند. بنابراین سر کوچک‌ترین مسائل با هم درگیر می‌شوند. نظر ما این است که والدین در چنین شرایطی اصلاً ورود نکنند. چرا که دعوا برای بچه‌ها لازم است و باعث رشد فکری و رشد اخلاقی آنها می‌شود و یاد می‌گیرند مسئولیت خودشان را بپذیرند و از خودشان دفاع کنند و قدرت‌شان افزایش یابد و فداکاری‌شان تحریک شود و رشد این چنینی دارند.

زنگ خطر برای ورود به دعوی بچه‌ها

گاهی وقت‌ها ما می‌بینیم فرزندانمان با هم یا با بچه دیگری دعوا می‌کنند و ممکن است جان‌شان به خطر بیفتد. مثلاً من ببینم که چاقو یا وسیله تیزی دست‌شان باشد و مشکل ایجاد شود. در اینجا هم باز ورود پدر و مادر نباید به‌عنوان قاضی باشد. بلکه باید به‌عنوان کسی که می‌خواهد جلوی بروز مشکل را بگیرد، وارد شوند. ولی بچه‌ها باید خودشان یاد بگیرند که مسئله را حل کنند.

آموزش حل مسئله

اگر من پدر، من مادر با فرزندان به مشکلی راجه می‌گیرد. یا از طرف دیگر، وقتی پدر و مادر مشکل‌شان را حل کنند اما این را به فرزند اگر بین خودش و خواهر و برادرش مشکل بچه‌ها را کنار هم دیگر بنشانیم و مسئله در

اجتناب از رابطه مثلثی

رابطه مثلثی در روان‌شناسی به این مفهوم است که طرف بر علیه یک طرف با دیگری متحد می‌شود و این بسیار خطرناک است. ما تاجایی که می‌توانیم باید رابطه مثلثی را در خانواده‌ها از بین ببریم و مثلث زدایی کنیم. اگر اختلافات پدر و مادر جلوی بچه‌ها باشد می‌تواند باعث شود تا بچه‌ها هم با همدیگر بیشتر درگیر شوند. علتش هم این است که بچه‌ها وقتی می‌بینند بزرگ‌ترها که حامی و پشتیبان‌شان هستند این قدر متزلزلند و نمی‌توانند مشکل را حل کنند و اختلاف آن قدر بالا گرفته و ناراحتی ایجاد شده، به هم می‌ریزند. وقتی بچه‌ها محل امن خانواده را در خطر می‌بینند برایشان آسیب روانی ایجاد می‌شود و خروجی آن درگیری بین فرزندان خواهد بود.

کدخدامنشی

نوع مواجهه پدر و مادر با اختلافات بچه‌ها می‌تواند در این‌که آنها احساس کنند بین‌شان تبعیض قائل می‌شویم بسیار تأثیرگذار باشد و باعث سردی روابط بین بچه‌ها و خانواده می‌شود و روابط بین خود فرزندان را هم تحت تأثیر جدی قرار دهد. اگر هم والدین گاهی به دعوی بچه‌ها ورود پیدا کردند، داوری‌شان نباید یک طرفه باشد بلکه باید دوطرفه باشد. بدین معنا که نباید یکی از بچه‌ها را متهم کنیم و به دیگری بگوییم حق با توست. بلکه باید به حالت کدخدامنشی عمل کرد تا بچه‌ها آزرده خاطر نشوند.

پدر و مادر عادل

برای حل و فصل دعوا و اختلاف بچه‌ها باید از آنها بخواهیم تا موضوع را شرح دهند و وقتی موضوع را بیان کردند به آنها بهترین راه را نشان می‌دهیم و بگوییم هر کدام‌تان که این راه را مدنظر داشت نظر او درست است. چنین رفتاری باعث نمی‌شود که فرزندان ما فکر کنند بین‌شان تفاوت قائل هستیم و پدر و مادر را همیشه به‌عنوان فردی عادل می‌شناسند.

آموزش مهارت خودمهارگری

مدیریت اختلافات بچه‌ها در سنین نوجوانی اما فرق می‌کند. اگرچه به‌نظر می‌رسد اگر ما دوران کودکی بچه‌ها به‌درستی با اختلافات‌شان مواجه شویم، شاید در دوره نوجوانی به مشکل کمتری برخوردیم. با وجود این در تربیت، چیزی تحت عنوان خودمهارگری کودکان داریم. یکی از شاخصه‌های خودمهارگری، بحث مدیریت حل مسئله است. فرزندان ما یاد می‌گیرند مسئله‌شان را حل کنند.

